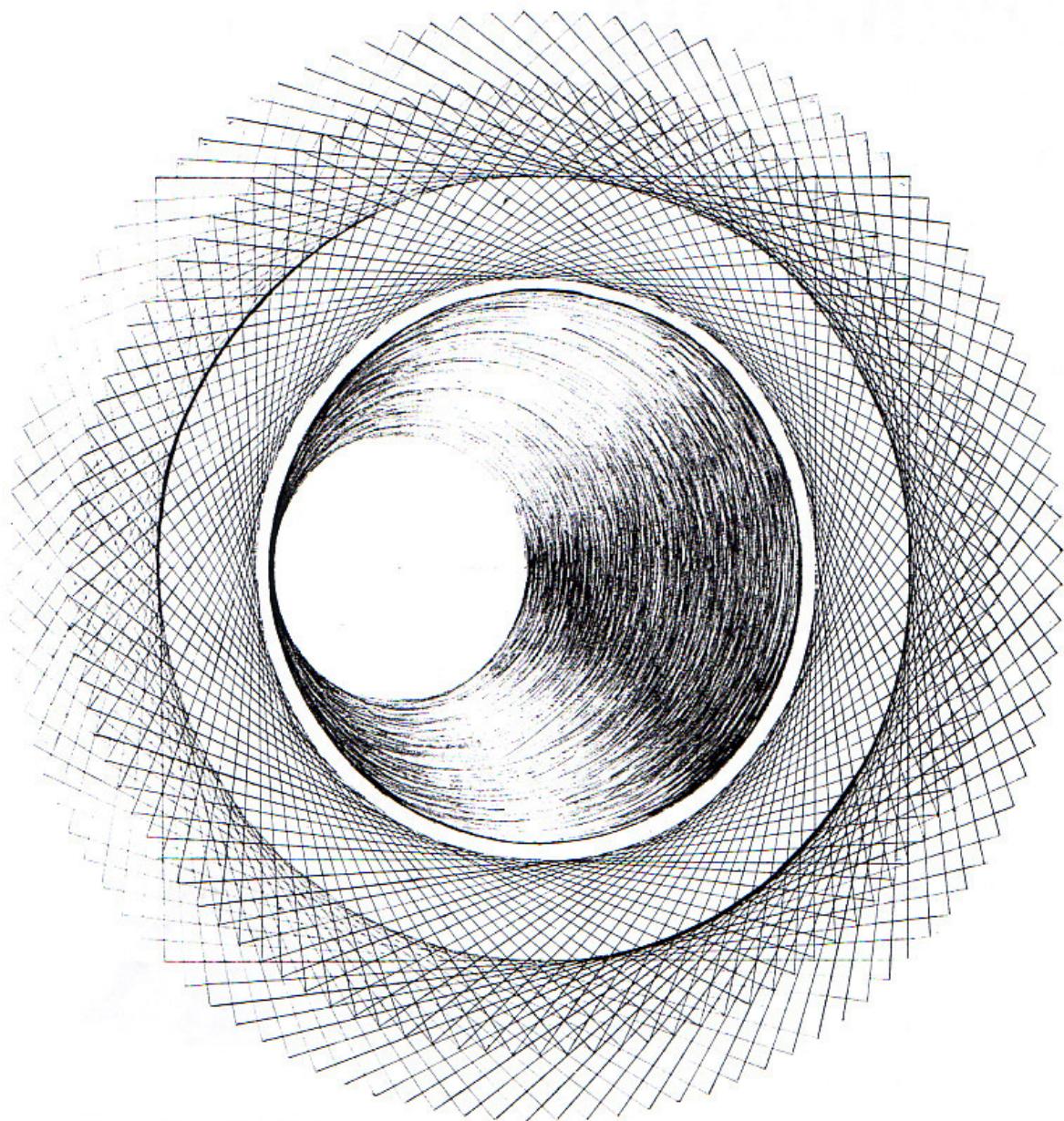

ARTlist

IZLAZI DVA PUTA GODIŠNJE
- CIJENA 5 KUNA

LIST UČENIKA I PROFESORA ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI U SPLITU - BR. 16 - SVIBANJ '98.

ČESTITAMO DAN DRŽAVNOSTI

Dalmacija

Ivana Budimir-Bekan, 1.a

Sviće jutro, tice pivaju, magla nestaje, sunce izlazi iznad Kamešnice, potoci žubore. Ja se budin i gledan kroz ponistru. S jedne strane krš, brdo i pustoš, a s druge ogromno Sinjsko polje. I dok gledan tu lipotu, znan: ona je tu, moja Dalmacija.

Kad prođen selon vidin kako svit mukotrpolno radi. Baba s prvon zrakom sunca na licu nosi vode i slame u pojatu, did ide u polje na staron traktoru da pogleda kako raste kokuruz i šenica, mater ujutro kopa u vrtlu, a posli spremu ručak, čaća i brat cipaju drva i s karijolama odvoze u šušaru. Susida plete bičve na drvenon, izrezbarenon pletivu, a dica se igraju kukale na guvnu. Tako svako s mukon, ali i sa zadovoljstvom radi svoj posa i život teče dalje.

Teče i vijuga se čas kroz šumu, krš i kanjone, čas ide zelenon livadon punon prilipog cviča. Ide život, a Dalmacija ostaje tu, u našim srcima i rukama, ostaje s nama i svakog dana dariva nan zraku sunca, pa čak i oni žuljevi na rukama od motika i lopata, vila i dračevila nestaju s cvrkuton tica. Na ovoj u mome kraju pomalo škroj zemlji ništa nije toliko teško. Kada vidin babu s naramkon kokuruzovine i dida s kosiron u ruci, vidin i vedrinu na njihovim licima. To mi kaže da vole Dalmaciju, njezino sunce, more i zemlju i da će umrit s njezinim imenom na usnama.

IZDAVAČ: Škola likovnih umjetnosti

ADRESA: 21 000 Split,

Fausta Vrančića 17

TEL/FAKS: 021/365-039

ODBOR LISTA: profesori Jasenka Splivalo, Mladen Bilankov (predsjednik) i Slavica Gudelj

UREDNIŠTVO: učenici Tisja Kljaković (4. r. slikarstva), Jana Karolija (4. r. fotografije), Lidija Biočić (4. r. slikarstva), Jana Karolija (4. r. fotografije), Ivana Đanić (3. r. kiparstva), Marijana Marinić-Kragić (3. r. industrijskog dizajnera).

GLAVNA UREDNICA: prof. Vanja Škrabica

NASLOVNICA: ak. kiparica Julijana Voloder

GRAFIČKA OBRADA: učenici 3. r. grafike

Jana Karolija, 4. r. fotografije: Sv. Duje

U SPLITU SU TIJEKOM NJEGOVE
BOGATE POVIJESTI ŽIVJELI BROJNI
VELIKI LJUDI. U RUBRICI **SPLIT 1700**
PRIGODA JE DA SE NEKIH
PRISJETIMO

Toma Niger

piše prof. Vanja Škrobica

Oko 1500. i Split je počeo jače osjećati približavanje Turaka koji su pljačkali splitsko zaleđe, a kršćane odvodili u ropstvo. U grad su stizali ljudi i svjedočili o grozotama. U Splitu je vladala panika i strah. U takvoj je atmosferi tada živio svećenik i humanist Toma Niger (Nigris, Mrčić, Crnić - kako se još može njegovo ime naći u povijesnim kronikama i dokumentima). Do 1491. Niger je bio rektor škole u Hvaru, a zatim dolazi na mjesto rektora u Splitu. Budući je bio učen i ambiciozan, već ga 1499. nalazimo u službi vikara splitske nadbiskupije. Toma Niger bio je očeviđac stradanja kršćana, strahovao je za svoj grad i vjeru. Godine 1514. odlučio se pridružiti hrvatskom banu Petru Berislaviću u križarskim pohodima. Zatim poduzima niz velikih putovanja i diplomatskih misija do Venecije, Rima i Vatikana, preko Bruxellesa sve do Poljske. Posjećujući europske vladarske kuće i pape, apelirao je na njihovu vjeru i milosrđe moleći za pomoć. Nigeru se pridružio i književnik Marko Marulić, njegov veliki prijatelj, odlučivši se na pisanje poslanice samom papi Hadrijanu II.

A turska je vojska bila sve bliže. Knin je pao u svibnju 1522., a uplašeno pučanstvo bježi prema Šibeniku i Skradinu. Pada i Skradin te iste godine, upravo dok je na čelu skradinske biskupije bio Toma Niger.

L. Lotto: Toma Niger

Nakon toga dodijeljena mu je trogirska biskupija. U Trogiru se nije puno zadržao. Vratio se u Split gdje je, razočaran, umoran i star umro 1527. godine.

Toma Niger je bio vrski diplomata i veliki domoljub. Svjedoče nam to njegova putovanja, poslanice i diplomatsko-politički govor pred europskim moćnicima.

Pored toga bavio se još književnošću i poviješću napisavši povijesti solinskih i splitskih biskupa. Prijatelj mu je bio glasoviti modruški biskup Nikola Kozić Benja, utemeljitelj riječke glagoljske tiskare

1500. No, ponajbolji prijatelj Tomi Nigeru je ugledni splitski humanist Marko Marulić koji mu je posvetio svoje filozofsko-moralno djelo (na latinskom)

"Pedeset parabola". Sjetio se Marulić njega i uoči svoje smrti (6. siječnja 1524.) oporučno mu ostavivši nekoliko prijevoda Platonovih djela, a svoju je oporuku popratio riječima: "... da ne budem nezahvalan onome, koji me je najviše volio."

Toma Niger je sahranjen, poput mnogih drugih uglednih Splitčana, u crkvi sv. Ante na Poljudu. Na nadgroboj ploči je njegov lik u reljefu, najvjerojatnije djelo nekog majstora čuvene Duknovičeve škole. Na Poljudu se čuva i vrijedan Nigerov portret, rad slikara Lorenza Lotta.

GDJE SU I ŠTO RADE NAŠI BIVŠI UČENICI

INTERVJU s Blanšom Ordulj,
mladom splitskom pjevačicom

Cilj je ograničavanje

Razgovarala Daniela Tonković (3. R. Grafike)

- Je li ovo tvoj (ako možemo na "ti") prvi intervju?

BLANŠA: Na "ti" možemo. Ovo mi nije prvi intervju. Bilo ih je nekoliko: u "Slobodnoj", "Areni", "Studiju", "Globusu"... ali ovo mi je najdraži.

- A ti si...

BLANŠA: Blanša.

- Od kada si vezana uz glazbu i je li te na nju nešto posebno potaklo?

BLANŠA: Od malih nogu sam pokazivala izrazit interes za glazbu. Već od osme godine sam išla na dječje festivale i sanjala o tome kako ću biti pjevačica. Drago mi je da se taj san malo po malo počeo ostvarivati. U tome mi je pomogla podrška roditelja. Iako živimo u vremenu "invazije" kvazi pjevača i pjevačica, nadam se da ću ja biti jedna od onih koji će svojim radom i talentom opstati.

- Mnoge mlade cure u našim glazbenim vodama daju izjave da rade čisto komercijalne pjesme zbog slave i novca. Što misliš o tome?

BLANŠA: Trenutno vlada jedna opća stvaralačka kriza, kako u nas, tako i u svijetu. Zato i dolazi do apsurdnih kompozicija, te

ispreplitanja: rapa i rocka, opere i dancea i tome slično. Što se tiče mog osobnog stila, neću

eksperimentirati, to će biti zabavne pjesme s primjesama popa.

- Imaš li neko glazbeno obrazovanje?

BLANŠA: Imam završena tri razreda glazbene škole i sedam godina sam svirala klarinet u mjesnoj glazbi.

- Postoje li neke velike i drage stvari u tvom životu zbog kojih bi jednog dana mogla žrtvovati karijeru?

BLANŠA: Karijera je lijepa stvar, ali ne po svaku cijenu. Dok budem imala ljubavi prema tom poslu, pjevat ću, a kad se zasitim bit ću kreator, svjetski putnik, astronaut ili tome sl.

- Svi popularni niječu da su se promijenili, odnosno da se mijenjaju kao i svi prosječni ljudi. Što ti o tome misliš ili je još rano govoriti da ti je slava "udarila" u glavu?

BLANŠA: Slava mi nije udarila u glavu (niti će!). To su rekli svi koji me poznaju od prije.

- Koliko je na estradi profesionalizma i klanova? Podupiru li te i pomažu li te starije kolege?

BLANŠA: Tzv. "klaniranje" je baš na našoj estradi jako naglašeno. Rijetko se druže ljudi iz različitih tabora. To ja smatram žalosnim jer zbog takvih stvari ljudi sebe ograničavaju. Sretna sam što ne

pripadam ni jednom klanu.

- Imaš li veliki cilj do kojeg bi voljela doći svojim glazbenim sposobnostima?

BLANŠA: Cilj nemam jer je cilj ograničavanje (Ha, ha, ha...). Voljela bih

nastupati u mjuziklu na Brodwayju. (Ah! Skromnost mi nije vrlina.).

- Umjetnost traži odricanja. Jesi li zato odlučila odabratи zabavnu glazbu koja je, kažu, ugodnija i unosnija?

BLANŠA: Imam dvije velike ljubavi: glazbu i dizajn. Još ni sama ne znam što će mi biti profesija, a što hobi.

- S kim surađuješ i tko za tebe piše?

BLANŠA: Vec dvije godine surađujem s gosp. Đordem Novkovićem. Nadam se da će naša suradnja potrajati još dugo jer bar za sada je bila korektna i uspješna. Često znam sama komponirati. Upravo završavam jednu pjesmu za koju sam napisala glazbu i stihove.

- Imaš li uzore? Koju glazbu najradije slušaš?

BLANŠA: Ja sam po prirodi veliki svaštari. Tako i u glazbi. Ne volim biti ograničena samo na jedno područje. Moram priznati da sam za Celine Dion, Barbaru Streissand, te grupu "Queen" najviše vezana. Što se tiče klasike, volim: Mozarta (REQUIEM), Carla Orffa (KARMINA BURANA), Čajkovskog...

- Na sceni izgledaš lijepo i moderno...

BLANŠA: Hvala puno. Za prošlogodišnje Melodije Jadrana sama sam kreirala haljinu, a sada mi u tome pomaže splitska kreatorica Najda Bauk (koja je također završila našu školu, op. a.). Menaderski dio posla obavlja gosp. Ivica Bubalo.

- U školi si pjevala u živo. Prakticiraš li to i sada ili se radije držiš sigurnog play back -a.

BLANŠA: Imam svoj band i s njim pjevam uživo, a festivali, uglavnom, svi osim mostarskog, idu na play back. Ja se ne bojam pjevanja u živo. Dapaće! Neka se čuje tko može, a tko ne može.

- Koliko je u životu potrebna sreća i dobar izgled da bi se uspjelo? Koliko je važno imati zrno talenta i puno rada?

- Da ti je sigurno ostvariva jedna želja u životu što bi zaželjela?

BLANŠA: Zlatnu ribicu koja će mi ispuniti tri želje: zdravlje, sreća i još tri želje...

BLANŠA: Za uspjeh je potrebno sve!!!

- Što je sa slobodnim vremenom?

BLANŠA: Slobodnog vremena imam jako malo, a najčešće ga koristim za slikanje, čitanje (upravo privodim kraju "Gospodara prstenova"). Družim se s prijateljima u kućnoj atmosferi...

- Znam da se rado sjećaš škole. Često nas posjetiš. Kaži nam što te je i tko te je u njoj posebno dojmio? (Usput pozdravio te prof. Miro Radeljak).

BLANŠA: Ovo mi je najteže pitanje do sada. Ima toliko trenutaka... znate što, cijelo školovanje je bilo ludo i nezaboravno. "... još sto puta da se rodi, nemirno ovo tilo, zvizdu će svoju slidit i bit će ča je bilo..."

UZ DAN PLANETA ZEMLJA
Odabrale prof. Marica Butina i prof. Suzana Podrug

Prijetnje miru

Mila Šaškor, 1. a

Beskonačna, masna mreža crne nosi na dlanu svemira. Ugljeno čudovište potamnjelih šuma pruža ruke prema oblacima punim gnjeva vapeći pomoć. Zujanje zraka tuče zemlju kažnjavajući je za zločin. Čuje se samo bijes, a umjesto beskrajno čistih potoka zemljom teče blato koje je najlakše opravdati tamnim silama.

Strahom od duhova koji paraju zemlju tražeći osvetu stvaramo maglu kojom prikrivamo rovove zla stvorene čovjekovom željom za egzistencijom. Opkoljeni će nas svemir jednom probudit iz sna u koji smo se uljuljali tražeći lažne istine. Žila je kucavica prekinuta, no još se slute slabašni otkucaji koji tako pokorno mole: "Prestanite."

Svakodnevnicom smo poljuljali slobodu Gundulićevih stihova:
"O lijepa, o draga, o slatka slobodo,/ dar u kom sva blaga višnji nam Bog je do,/ uzroče istini od naše sve slave,/ uresu jedini od ove Dubrave,/ sva srebra, sva zlata, svi ljudski životi/ ne mogu bit plata tvoj čistoj ljepoti."

I dok unutrašnjost zemlje izbacujući užarene suze kliče: "Mir!" negiramo svaki pokušaj spasa.

Naša srca moraju procvjetati bezuvjetnom ljubavlju koja uživa u zalasku sunca koje nas oblijeva svojim bojama, žuboru potoka, utrkivanju s vjetrom na livadi optočenog kristalima, bezbržnom igranju cvjeća u proljeće - i imat ćemo mir. Mir koji moramo pronaći u sebi da bismo ga darovali drugima. Naše će sjedinjenje tada biti jedinstveno, nepobjedivo.

Razdanilo se. Pojavila se veličanstvena zlatna kugla, iskre svjetlosti obasule su zemlju. Toplina i mir zavladali su svemirom. Stabla su se smirila, sad su u blaženome snu koji opršta svo zlo. Dobili smo novu priliku. Opet se postavlja pitanje: Život ili smrt? Doživjeli smo još jedan dan u miru, sjedinjeni s prirodom. ŠTO DALJE?

Nasilje u svijesti suvremenog čovjeka

Mato Blažević, 4. r. fotografije

Y: "Hallo? Imamo li vezu???"

X: a) "Ovo nije telefon i zato se ne kaže: "Hallo?"

b) "Ovo je Internet i u vezi ste..."

c) "Vaša želja, moja zapovijed."

Y: "Kloniranje za ili protiv?"

X. "Sve ima svoju cijenu, svaki uzrok posljedicu. S kloniranjem nije ništa drugačije, glavno pitanje postavljaš sebi; nasilje u svijesti suvremenog čovjeka? Hm? Nasilje u svijesti, pa uz to još i suvremenog čovjeka? Zar priliči čovjeku biti nasilan?

Neandertalcu svakako, ali mi govorimo o današnjem? Ili? Ili Sadam ne živi danas? On živi, ali biti suvremen ne znači živjeti 2.03. 1998. nego biti u tijeku sa svijetom, a ako živi u tijeku sa svijetom, možeš li uopće biti nasilan? Ja mislim da ne. Zato klon kao klon sam po sebi nije zao, već je kao i sve ostalo, upravo onako kako ga vidite, ali prije svega kako s njim postupate, kako ga tretirate, gdje ga vodite!

I zato...

Ni nauka, ni išta drugo, ni sve ostalo nije za podcenjivanje, a ni za odbacivanje jer ako vjerujemo u to što činimo, ulažemo i njegujemo, jednostavno će biti kako bude... Žet ćete što ste sijali.

P.S. Pa makar to bili i klonovi.

Dobro je dobro.

NEXUS 9'

Serijs androida iz romana Philipa K. Dicka.

Sanjaju li androidi električne ovce po kojem je stvoren kult film "Bladerunner" (Istrebljivač) koji obrađuje probleme prava umjetnih ljudi – androida – klonova...

*UZ DANE HRVATSKOGA
JEZIKA*

Za stolom na kavi

Karlo Lolić, 3. r. fotografije

"Plači, majko, plači, oče! Evo sina, kažu, zgubidana. Što nam to radi, što nam to čini? Kud ga rodi takvoga! Blago tebi, susido moja. Rodi ti zlato pravo što, kažu, študira. Moja nevolja luta, kažu krade, a možda se i opija. Ne vidjeh ga već danima, a bilo bi bolje i mjesecima!"

"Ne žalosti se, kumo moja, bit će boljih dana. Blago meni što rodi, kažu zlato koje študira. Puna usta fale za njega. Kažu da sunce moje daleko će dogurati. Izgledon je na čaću, ali pamet je sigurno moja. Samo ne vidjeh ga već... godinama."

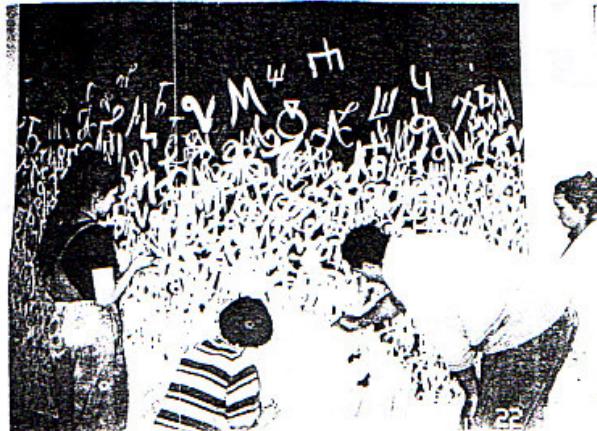
Razgovori s bakom

Ivana Bašić, 2. r. slikarstvo

Kao minute, sati, dani i mjeseci tako i godine mijenjaju svoje ruho koje postaje ili bogatije, značajnije za sadašnje i buduće vrijeme, ili se s njega, kao s na smrt osudenog živog bića, kida, cijepa njegovo za život stvoreno tijelo i njegov duh.

U vremenskim razdobljima pojavljuju se ljudi koje kao skupine proglašavamo stari generacijama jer dolaze nove koje ih na to osuduju. Sve to utječe na čovjekov život - pa i na jezik.

Baka zna često pričati, dugo u dan, o prošlim vremenima, načinu života i govora. Pripovjeda, opisuje svoje misli, svoje osjećaje. Zbog mnoštva današnjih promjena tugu nosi u srcu. Ima ona svoj stil izražavanja gdje hrvatski jezik odiše onim starim, seljačkim načinom, ali se ipak ogleda u

Maturanti oslikavaju glagoljicom zid u Kninu (1996.)

bistroj rjeci potekloj s rodne grude. Slušam je, slušam i divim se.
Prilikom razgovora ponekad mi njezine riječi bivaju čudne, a i njoj moje.

Iznenadujuće je kako u istom jeziku mogu nastati takvi nesporazumi. Tema se promjeni, čitav smisao, zbrka prevlada. I smiješno je to: pokret na licu obogaćen zvukom iz usta često završi komedijom. Ali postoji i suza. Osobito u oku mile starice.

Most postoji. "Kakav most?" zapitao bi se svatko tko bi se odlučio uplesti u moj razgovor s bakom.

Most gdje na jednoj strani stojim ja, moj hrvatski jezik prehranjen tudicama, stranim izrazima, inozemnim dosjetkama, sa slabošću da svaki dan prodam jednu čistu riječ, kap iz našega mora, za novu, pomodnu, stranu.

I baka stoji. Hrvatski jezik iz glava starih pjesnika, iz njihovih misli, ostvaren u većem sjaju. U njoj stoji bar jedan biser uzet iz toga blaga.

Ipak pričamo, i ona i ja, smijemo se našem razgovoru, gororu, rijećima.

Hoće li naš dragi jezik umirati izmučen pristajanjem ljudi da ga prodaju svaki dan ne shvaćajući vrijednost, ponos, sreću koju on krije u svakoj pravoj hrvatskoj riječi? Ili dolazi novo vrijeme, preporod u svima nama koji će nas dobro protresti, probistriti da počnemo vraćati hrvatski duh najprije u nas same, u naš govor, a onda i u naš cjelokupni život?

Glazbom iskazujem nježnost i dušu

**Rrazgovor sa ŠJOR
Brankom Ružićem –
zaljubljenikom u
glazbu i jedinim
splitskim uličnim
sviračem: Više
nikome nije do
pisme.**

Tekst: Ivana Đanić, 3. r. kiparstva
Snimak: Vedrana Ljić, 3. r. fotograf.

ARTLIST: Kad izademo u grad, gotovo uvijek susretnemo vas i slušamo kako potiho, nježno, kao posljednji stari romantik ovoga grada pjevate i svirate. Je li teško svirat i pivat po ovoj vrućini?

ŠJOR BRANKO: A šta da van kažen. Ništa nije lako danas. Ali dugo san već na splitskim ulicama. Ja i moja harmonika... Primijetio sam da su ljudi sve manje zainteresirani. Prolaze zamišljeni i brinu svoju brigu... Ka da ne čuju i vide... Više nikome nije do pisme. Možda bi triba prominit grad, ali me zdravlje više ne služi poslije infarkta. I čujem slabije.

ARTLIST: Kad ste počeli pivat i svirat? Kako van je to palo na pamet?

ŠJOR BRANKO: Počeo san prije devet godina. Lako je bilo donit odluku kad voliš pismu. Ali nije lako izdurat. Ovdje san gotovo svaki dan, osim kad je puno zima i pada kiša ili liti kad je puno vruće.

ARTLIST: Kakvu glazbu volite i kakvu svirate?

ŠJOR BRANKO: Sviran sve ono šta volin. Ko mi brani pivat? Najčešće sviran pisme iz našega kraja, dalmatinske i

klapske. Volin i starogradske, pisme svoje mladosti. A zapivan i našega Olivera, Mišu Kovača...

ARTLIST: Pratite li našu današnju glazbenu scenu? Što Van se čini?

ŠJOR BRANKO: Pratin slabo, ali mogu reć da ovi današnji pivači imaju sluha i znaju pivat. Ali mi se ne sviđa šta glazba više nima gušta, šuga... Nima one lipe fineze i nježnosti. Ne tira suze na oči. Previše je bučna i glasna, više te umori nego odmori. A glazba triba iskazat čovjekove osjećaje, njegovu dušu. Ka šta ja činin...

ARTLIST: Čime ste se bavili prije ovoga?

ŠJOR BRANKO: Bavija san se svačin. Radija san ti ja razne poslove. Bija san u škveru i na željeznici... Ma ništa nije priznato. A radija san od jutra do sutra. Smatran da san zasluzija penziju 20.000 kuna a ne 1.100 koliko mi daju...

ARTLIST: A što Van je bilo najteže u ovo vreme otkad pivate?

ŠJOR BRANKO: Virujte mi, glazba nije lak posal. To je svima teško povirovat. Svi misle na njenu bolju stranu... Ali nije uvik tako. Glazbenicima puno toga nije priznato. Ja sam samouk, ali sam naučija note, iz knjiga... i puno sam ti se namučija. Naučija sam u ovih devet godina oko 1.300 pisama. A za jednu pismu triba mi barem sedam dana. Potrebno je naučiti i note i tekst, ali je najvažnije da ti pisma uđe u dušu... A prolaznici mislu da je to posal od pet minuta. A triba mi oko dva miseca da mi pisma uđe u krv, a ja u prosjeku dobivan oko 10 lipa na sat.

ARTLIST: Jeste li ikad razmišljali o snimanju nosača zvuka?

ŠJOR BRANKO: Nisan, niman ti ja svojih pisama. Pivan tuđe... Nikad mi to nije ni palo na pamet. Nisan ti ja za posal, biznis.

ARTLIST: Imate li neku misao i preporuku za učenike umjetničke škole?

ŠJOR BRANKO: Za umjetnost se mnoga toga triba čovik odreć. Ali triba biti uporan i uložit puno truda. Tako je u svakom poslu, a posebno u umjetnosti. Odricati se nije lako. Zapamtite to!

Vedrana Ljić, r. fotografije: Dan pobjede...

"Split (iako smo bili jedini iz Splita, još nismo bili sigurni!), "Mašinerija"! "Yes!", zavikali smo. Svima su se zacaklile oči. Možete mislit kad su nam naše profesorice (Marica i Vanjica) dijelili "bese"! Ali da, moramo se zahvaliti i na pizzi na račun škole. Križevčani su se doista potrudili biti super domaćini. Bilo bi lijepo da se sad potruđe neki drugi, jer LIDRANO očito zaslužuje mnogo više od dobrog

Vedrana Ljić, 3. r. fotografije: Prijatelji!

I poslije Lidrana - Lidrano!

*KOMENTAR PIŠE DANIELA
TONKOVIĆ (3. R. GRAFIKE):*

Križevci. Lidrano '98. Rekla sam ovo kao da sam bila na devedeset i sedam LIDRANA prije ovoga. Uglavnom, nama ARTISTIMA ovo je bio prvi LIDRANO! Prvi i nezaboravni. Još letimo na krilima slave. Mislila sam: "Neš' ti, pobijedili, izgubili, važno da smo sudjelovali". Ali kada je glavna faca komisije najavio najnapetiji dio večeri, ne da smo izludili od očekivanja, nego smo se kao vrapčići stisli jedni uz druge. I onda je odjeknulo:

domaćina. Ministarstvo bi trebalo shvatiti da na LIDRANO dolaze naši najbolji učenici u različitim vidovima stvaralaštva i da im je cilj, osim pokazati što su radili, dobro se i družiti. Toga ovdje nije bilo. Raštrkani smo bili od Križevaca, preko Vrbovca do Bjelovara... I kako se družiti?

Ministarstvo bi trebalo dati potporu budućim genijalcima ili, u najmanju ruku, kulturnim stvaraocima. Možda je ovo poziv da iduće LIDRANO bude u Splitu?

Bikeabout the Mediterranean; "Hrvatsku želimo prikazati u novom svjetlu"

Tisja Kljaković, 4. r. slikarstva

20. travnja našu su školu posjetili četvorica biciklista: Corinne, Ethan, Padraic i Anthony. Naime, to su njujorški profesori koji su 25. rujna prošle godine krenuli iz Maroka na put po mediteranskim zemljama. Svakim danom putem kompjutera na svojoj Internet stranici obavještavaju svijet o krajevima kroz koje prolaze. Često odaberu neku osobu ili mjesto o kojem će pisati. Tako su, prolazeći kroz Split, odabrali našu školu.

Obratili su nam se u "plavom razredu", a prof. Splivalo je na svom izvrsnom engleskom prevodila naša u početku sramežljivo postavljena pitanja.

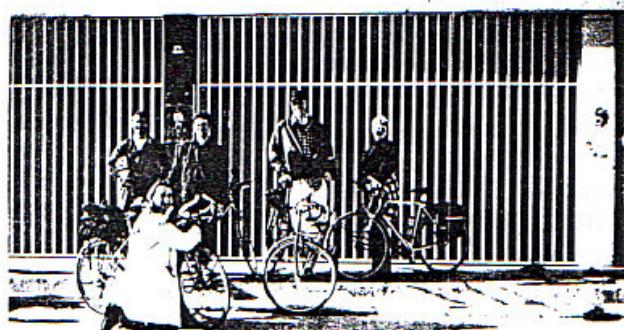
" Koliko vas koristi Internet stranicu?", pitali su pokazujući svoju Internet stranicu na ekranu kompjutera. Jedna ruka i to - Danilova!

"Nice!", pomalo će zbumjeno jedan od biciklista. "Mi prolazimo kroz mediteranske zemlje, pišemo o njihovoj kulturi, školama, povijesti...", kažu gosti.

"Hrvatsku želimo prikazati u novom svjetlu. jedina asocijacija svijeta na Hrvatsku su bombe. Želimo razbiti tu zabludu, jer svuda su lijepo stvari i dobri ljudi bez obzira što vidjeli na TV".

Danilo će, bez sumnje u svoj engleski: "Mnogo smo stariji od vas i povjesno interesantniji". To je bila Danilova pohvala domaći. Kasnije je uslijedilo: "Naša zemlja je samo ljeti dobra, zaista imamo prekrasne plaže, a što se tiče PDV-a (znate PDV ?) moraš raditi više, a na kraju mjeseca nemaš ništa. A zato 'odite na Marjan i dišite punim plućima'". Ne znam jesu li čuli za naših famoznih 22 %, ali im sigurno nisu zasmetali kada smo im preporučili pašticadu, bakalar i pršut. Naši stručnjaci noćnog života uputili su goste kamo otići iza ponoći, a našao se tu i čuveni načrt Dioklecijanove palače kojeg je prof. Splivalo ponosno pokazala.

Raspitivali su se i o mogućnostima fakultetskog obrazovanja i iznenadili se na

Biciklisti pred našom školom

konstataciju profesorice u pogledu odvajanja od roditelja: "I nakon vjenčanja žive s roditeljima". Amerima je bilo čudno, a ni nama (da se zna!) nije drago.

Za kraj na svoje stranice Interneta poslali su našu sliku snimljenu digitalnim aparatom, snimili autentične izraze u izvedbi domaćina Danila, Edite, Anite i drugih, a glasile su: "ala, brale", "čoviće, ludilo", "prva liga".... Što se tiče izvještaja za Internet, nadam se da smo ostavili dobar dojam. U zadnjih pola sata (baš kada se snimalo) ljudi su se upustili u demonstraciju engleskog jezika. Kako bi pokazao ljepotu našeg folklornog izričaja, Istranin Danilo, otpjevao je gangu. Nadam se da su i to Ameri pribilježili negdje u izvješću. Pozdravili smo se uz zajedničko fotografiranje i pustili ih da nastave svoje pohode koje, naglasimo, većinom sami financiraju. Svoju misiju okončat će 30. lipnja. Zaista hvale vrijedan projekt za bolji Svet. Zato ih pratite na Internet stranicu:

BIKEABOUT the Mediterranean

<http://www.bikeabout.org>

E-mail hub bikeabout.org

O posjeti Splitu čitajte na http://bikeabout/journal/journal_120.htm

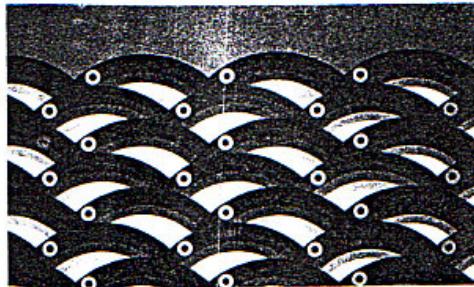
Ili http://bikeabout.org/journal/journal_121.htm

Jure Kaštelan “Uspavanka vremena”

Pjesnik u ovoj pjesmi metaforično kaže da je ljudski život iznad svega i da ga nitko nema pravo oduzeti.

Pjesmu započinje na neprikiven imperativni način. Tko može život staviti u dva stihia? Nitko! A Kaštelan nam je svojim bogatim distihom uspio prenijeti radanje, rast i smrt kao nedjeljivu cjelinu koja ima svoj početak, ali ne i kraj jer je vječna. Da bismo koračali svemirom, ostavljali svoje tragove - moramo se roditi, a da bismo živjeli - moramo umrijeti. Smrt u ljudskim srcima ostavlja trag drame koja okončava njihov vijek, briše sve što su stvarali i stvorili i biva kraj knjige koja ima svoje korice. Ali ona nema kraja jer ulaskom u njene duge hodnike koračamo prema vječnom životu u kome su sve tajne otkrivene, sve suze izbrisane, a sve materijalno nepotrebno. Zvijezde predstavljaju beskonačni svemir, one su vodilje bez kojih nema svjetla u tami. Pjesnik nam se već prvom strofom uspio približiti bez stilskih ukrasa, jednostavnošću izraza koji odgovara našoj svakodnevici.

U drugoj nas strofi podsjeća da je naše tijelo raspadljivo, a duša vječna. Ubojici dodjeljuje ulogu grijesnika koji će ispaštati za svoja nedjela, a mrtvaca stavlja na mjesto oslobođene i vječno sretne duše kojoj više nitko ne može nauditi. Komparativom *jači* naglašava nadmoć ubijenoga nad ubojicom. Pjesnik zamjenicom *ti* okriviljuje ubojicu što ne poštije ljudski život, ali ga i žali jer je i on čovjek koji sigurno pati i voli. Ipak suošćeća s njim jer zna da će odslužiti svoju kaznu na najteži način i pita se hoće li se ikada pokajati što je ugasio nečiji osmijeh.

Učenički rad

Navikli smo da nam sve ptice ne pjevaju i svo cvijeće ne miriše. Namjerno zamjenjujući epitet Kaštelan nam želi reći kako je u ljubavi sve moguće. Time on ljubavi, koja je dobrota, pažnja i nježnost, daje bezgraničnost. Oni koji vole postaju sretni dajući svoju ljubav i time drugima vraćaju osmijeh. *Mirisne lastavice i cvrkutave ruže* predstavljaju sve što ne možemo imati, ali oni koji vole mogu jer oni znaju za svjetove kojih nema, ljude kakvi ne postoje, za život kakav bismo svi htjeli. Kako je u prethodnoj strofi *ti* umanjivalo čovječnost osobi koja ubija, tako u ovoj čini nedodirljivom osobu koja voli. Njoj je život mirisan i rascvjetan poput ruže, svi se dive ljestvici njene čovječnosti.

Sljedeća nas strofa upozorava da bismo trebali živjeti najbolje što znamo, dati sve od sebe da dođemo do onoga cilja zbog kojega i bivamo na ovome svijetu. U svakodnevici života moramo pamtitи te stihove jer imamo samo jednom priliku kada će se zbrojiti konačni bodovi

naših djela za polaganje teškog posljednjeg ispita. Zvijezde sada predstavljaju ovaj svijet koji ćemo jednom morati napustiti skoro bez svega što smo postigli, stekli; ponjet ćemo sa sobom samo ono što će predstavljati naše jedino stvarno, pravo bogatstvo. Zato pjesnik još jednom ponavlja ovaj distih da na te činjenice ne bismo zaboravili, da bismo cijelog života pazili što i kako radimo.

Dvostih s početka pjesme ponovljen na njenom kraju predstavlja temu, a život je osnovni motiv.

piše: Mila Šaškor 1.a

IZBOR IZ ŠKOLSKIH I DOMAČIH URADAKA

“Svijet je lijep, a život dar je s neba”

(V. Nazor)

Boris Tomljanović, 1.a

Prvo da se predstavim: Ja sam klasični narkoman koji je često pod "dozom". Uzimam drogu iz šprice od dvanaeste godine. Shvatio sam da je svijet lijep kad sam prvi put probao alkohol, a da je život dar s neba kad sam počeo konzumirati ljepila i razne biljke.

Svijet je za mene radostan jer kad krenem u "narkozu", vidim samo njegovu svjetlu stranu. Alkohol je posebna droga koja čini da se osjećam lijepo i da budem optimističan. "Svijet je lijep, a život dar je s neba" Nazorove su riječi iz pjesme "Cvrčak". Sve takve pjesme samo su potrošeni stihovi jer samo bogat čovjek ili narkoman može reći da je svijet lijep.

Ja ne trebam poznate rezerve za opuštanje: TV program, CD glazbu, kreveti, spolnog partnera, porno časopis - kad mi je ispred kuće ljekarna. Ne trebam ni posao ni milostinju - kad sam savršen lopov.

Kako u ovakvom svijetu biti trijezan i vjerovati u "bolje sutra"? Živim u možda najgorjem stoljeću od kada svijet postoji, ali sam optimist i vjerujem u bolju budućnost: da čovjek neće morati biti drogiran da bi uživao u životu.

“Ljudi od ideje dublje misle svoju patnju“

Željka Lušić, 4. r. grafike

Zašto inteligentan čovjek više pati od glupaka? Sama inteligencija je svojevrsna patnja, jer misli bude osjećaje, a osjećaji nezadovoljstvo. Čovjek koji misli shvaća svoju nemoć i banalnost vlastitog života. Dok glupak bez misli i prilično jednostavnih želja i pogleda na svijet uživa u sreći svakodnevice. Njega ne zaokupljaju egzistencijalna pitanja i ne vodi računa o sutra ili o svome mjestu u ponorima života.

Ideje su začete u ljudskim mislima da bi dale cilj čovječjem postojanju i unaprijedile ga u viši stupanj od životinjskog. Međutim, te se

Odarblje prof. Marica Butina i Vanja Škrabica

ideje guše ili osuduju na smrt od glupaka koji misao jednog intelligentnog čovjeka proglašavaju herezom. Time se dokazuje da glupost ima moć, ali inteligencija ima besmrtnost.

Stoljećima se inteligencija krila pred kandžama gluposti, a one najsmjelije poslane su u smrt. Usprkos svemu dokazale su svoju nadmoćnost ponovnim uskršnjem i pronalaženjem svojega mesta u mračnim mjestima jednog otupjelog mozga.

Život je puka arabeska mojih misli

Lidija Biočić, 4. r. slikarstva

Misljam da mišlu dajemo neku misao vrlo misaonu koja ovu stavlja u pretinac s ostalim mislima koje misle da ta misao misli brzo nestati, ali ona nestaje samo u slučaju da druge misle da ostaje. I stvara zabunu misli. Zatim odlaze ili se spajaju s drugim mislima koje ponekad misle da to nije u redu, ali kad razmisle vide da im to širi vidike i zatim se misao po misao isprepliću i stvaraju košmar misli. Upravo on potiče misli da se pretvore u riječi, a riječi rijetko u djela.

Željka Lušić, 4. r. grafike: Misao

RAZMIŠLJANJA . . .

Na svijetu nema druge mene

Paulina Brean, 3.r. grafika

Cesto se zateknem kako razmišljam o sebi kao o nekom listu na cesti, možda s manjkom samopouzdanja koje pomalo nedostaje svakome od nas.

Ja kao jedinka na životnome stablu imam svrhu da zadovoljim cijenjene prohtjeve superiornog stabla koje crpi iz mene svaku česticu sunca kojega se napijem s vremena na vrijeme. Ponekad, i kad mislim da sam dovoljno snažna, stablo me baci na zemlju i pusti me da maštam o velikom povratku.

Na cesti je hladno i svi te gaze, pljujući po tebi i ne razmišljajući da jedna duša tiho i dostojanstveno trune ispod njihovih nogu punih prijezira i podmuklosti.

Slomile su me gomile ljudi, prepustam se samoj sebi kao jedinka na cesti. Zašto baš ja? Tako mali list, odvojen od stabla, daleko od sunca ...

Stapam se sa zemljom i odlazim u drugu dimenziju. Dimenziju u kojoj nitko i ništa ne može promijeniti moj svijet - on je jedinstven jer na cijelome svijetu nema druge mene.

INFORMACIJE ZA MATURANTE

FORMIRANJE OCJENE NA ZAVRŠNOM ISPITU: a) ocjena izrade završnog rada b) hrvatski jezik i književnost (usmeno i pismeno) c) usmeni dio stručnih predmeta, tehnologije i povijesti umjetnosti. Ukoliko ste pozitivno ocijenjeni a), b) i c) – čestitajte samome sebi! Ako, ne daj Bože, budete negativno ocijenjeni iz jednog od njih /a/, b) ili c/) / idete na popravni iz tog dijela ispita u idućem roku.
NAPOMENA: pratite redovito oglasne ploče radi eventualnog promjena termina.

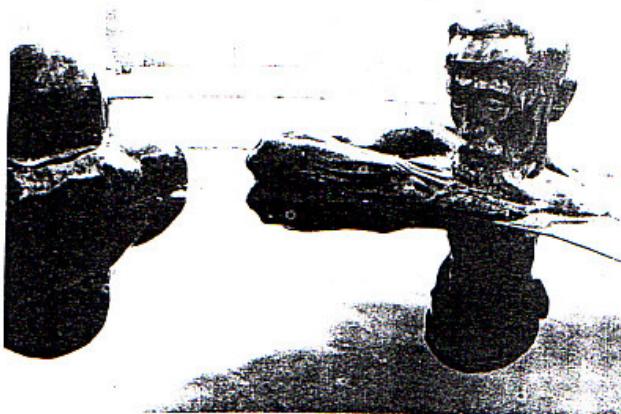
NA SATU ETIKE

Etika i medicina

Marijana Marinić Kragić, 3. r. industrije

Držim da bi odluku svake osobe koja želi eutanaziju, a zapala je u teško stanje bez nade za ozdravljenje, trebalo poštivati. Mislim da eutanazija može biti spasonosna za jude koji su oboljeli od neizlječivih bolesti i koji trpe strašne боли. A svatko kome draga osoba umire od neizlječive bolesti, kad više никакvi lijekovi ne pomažu, i kad gleda tu osobu kako se muči, iako s velikom tugom, reći se: "Sveta eutanazija!"

Što se tiče presadivanja organa, također držim da bi trebalo poštovati želju osoba koje žele svoje organe pokloniti nekome kome bi oni spasili život. Svakako bi se trebalo prethodno konzultirati sa stručnjacima koji vrše presadivanje organa, kako ne bi došlo do zlouporabe. Pri tome mislim i na duševno stanje davatelja tih organa na koje netko može vršiti pritisak, (njegova rodbina, prijatelji ili osoblje bolnice), a koji ne moraju uvijek biti dobranjerni.

Mato Blažević, 4. r. fotografije: Zdenac života

PUTOPIS

“No, nemoj utonuti, žamori, šumi i igraj se u meni vječno, ti šareni vodoskoče života”

Marijana Marinić Kragić, 3. r. industrije

Bila je to prolazna stanica u mom životu i ne znam hoću li ikada opet doći na raskrije gdje jedan od smjerova vodi prema njoj. Ipak, moji dojmovi ostaju i živjet će toliko dugo koliko i ja ...

Miris prvog dana osjetila sam tek s dolaskom večeri. Zvukovi koji su mi doprali do ušiju, bilo da su dopirali od ekipe, autobusa ili kiše stapali su se u jedan radostan vapaj za novim doživljajima koji će se dugo pamtitи ... Sutradan, u zoru, dolaskom u Austriju, ponovno su živnula blijeda, neispavana lica koja su se, kako ih je upozorila vodička, morala srediti da bi bila dosta sljedeće stанице, velike metropole - Beča. No voda programa je trošenje novca u luna parku smatrao nečim sporednim. Bili smo ograničen na četiri sata u Beču, pa smo se prilagodili razgledavanju veličanstvene arhitekture i renesansnog slikarstva. Opće slobodne šetnje i potrage za WC-om.

I nakon još nekoliko sati vožnje ispunjenih sporednim stajanjima, polako su se počeli nazirati obrisi velikog grada, krajnje stanicе ovog putovanja.

Prag!

Polako je išao proces približavanja njegovim znamenostima i napokon hotel Golf. Nekima je on bio utočište, a drugi su već krenuli u potragu za zabavom.

Treći dan obožava razgledavanja i opća nova oduševljenja gradom čiji svaki kamen ima svoju priču. No bilo da se radilo o sveču Nepomuku ili starom čudnom mudracu koji je iz svog dvorca proučavao zvijezde, ako se bilo moguće zadubiti u tako nešto, taj osjećaj morao je biti neponovljiv ...

I tako, do jutra, svatko je u svoju dušu pohranio pregršt uspomena...

Sve iz dana u dan ponavljaljalo, a prva stanica četvrtog dana bio je dvorac Konopište. Zaslužuje li prijezir ili divljenje blago od tristo tisuća ubijenih životinja što ga je za sobom ostavio Franz Ferdinand, dugogodišnji vlasnik tog zamka? No, tko bi mogao povjerovati da je cijelo životinjsko carstvo u Konopištu samo jedan posto ubijanja?

Ostatak je ovaj dan posvetio ručku u Flecku i svemu ostalom što ide uz njega i što može biti uzrok ili posljedica. I zato je, kao i običnoi, svatko iskušavao svoju snalažljivost i izdržljivost. Polako se u našu svijest ušuljao i posljednji dan u Pragu.

Jednim dijelom voli je puno spavati, a drugi se opet posvetio obilasku muzeja modernih umjetnosti. Picassu, Van Goghu, Monettu, Goghenu. Program je uključivao i pogled na Čehov i posebno Karlov most, koji je ovdje jedna od bitnih znamenitosti ...

A Križikova fontana zaista je bila pravi šećer za kraj. Odlijevajući duh u novo ruho, svim bojama, pokretima i zvukovima Vangelisovog "Otkrivanja raja", ostala je poput neobičnog sna pod čijim dojmom može živjeti jedino onaj koji ga je prošao.. No, da sve ne bi bilo tako sladunjava, za nekolicinu su posljednji atomi energije ispučani upravo u diskopu klubu. Dovoljno je reći da je njima bilo zanimljivo, ali detaljima se nećemo zamarati. Osjećaji i praške razglednice ostat će pohranjeni u ladicama i prema životnim potrebama vadit ćemo ih i brisati prašinu sa sjećanja ...

...da je bio

Ludi provod u Europi...

Kažu kipari...

Približavamo se granici. Pripremite putovnice na stranici sa slikom, riječi koje su nas najčešće umirivale i budile iz lakog sna. Ali kada smo prešli češku granicu, osjećali smo se kao u Solinu - totalno odmorni i naspavani. Na pragu Praga proradili su nam crvi u guzici i porasla znatiželja. Čula se samo: "Aaaaa", "Ala", "Vidi brale". Nakon 40-satnog putovanja najdraže nam je bilo vidjeti krevet. Ipak neki su imali još hrabrosti izići vanka s dovoljno energije, naravno obilazili su pivnice i komercijalne klubove. Šetali smo ulicama (ne vidili spomenike veličine Grgur x 5.). Jeli to bio mrkli mrak, ili hmelj u krvi to se nikad neće saznati. Ali to "nešto" uvijek će nas vratiti u hotel Golf.

Za razliku od izlazaka, budenja su bila niskoenergična: razgledavanje Praga od katedrale preko Sveto Vida do Karlovog mosta... Znamenitosti i zanimljivosti. Izgladnjeli šetnjom dolazimo u Bumburličku gdje smo ne jeli nedefinirana predjela: predio od pohane kosti, te za desert slanu čokoladiziranu palačinku.

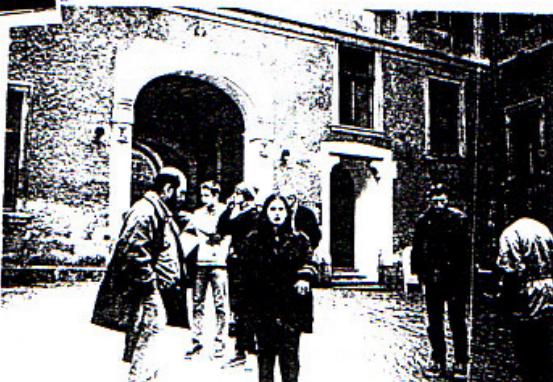
Idući dan nitko nije došao na večeru. Nadoknadili smo je božanskim gulašom u Fleka i zalili razvodnjem crnim pivom, što nam je dobro palo nakon poduzeđeg razgledavanja dvorca Konopište. Kako i ne bi nakon cca 3000 trofeja ubijenih vidra i slonova. Ma ipak je švedski stol "Vltava river crusing" bio bolji. Mi smo se htjeli tući zaista, a što se može. Nakon što smo se mi natukli, prebacili smo se na labudove. Ne, nismo ih tukli nego hranili.

Doživjeli smo predivnu igru vode, svjetla i boja koja nas je prikovala za sjedišta otvorenih gubica. Zaista nezaboravan doživljaj. Iako je to bila zadnja večer, o zajedničkom izlasku u grad ne bi trebalo pisati.

"Sada ulazimo u Sinj. Stat ćemo 20-tak minuta da možemo nazvati svoje roditelje."

Vedrana Lijić, 3. r. fotografije: Vesela lica u autobusu

Vedrana Lijić, 3. r. fotografije: Čakula u Pragu

OSVRT NA "GALU"

Ljubav kao umjetnički čin?

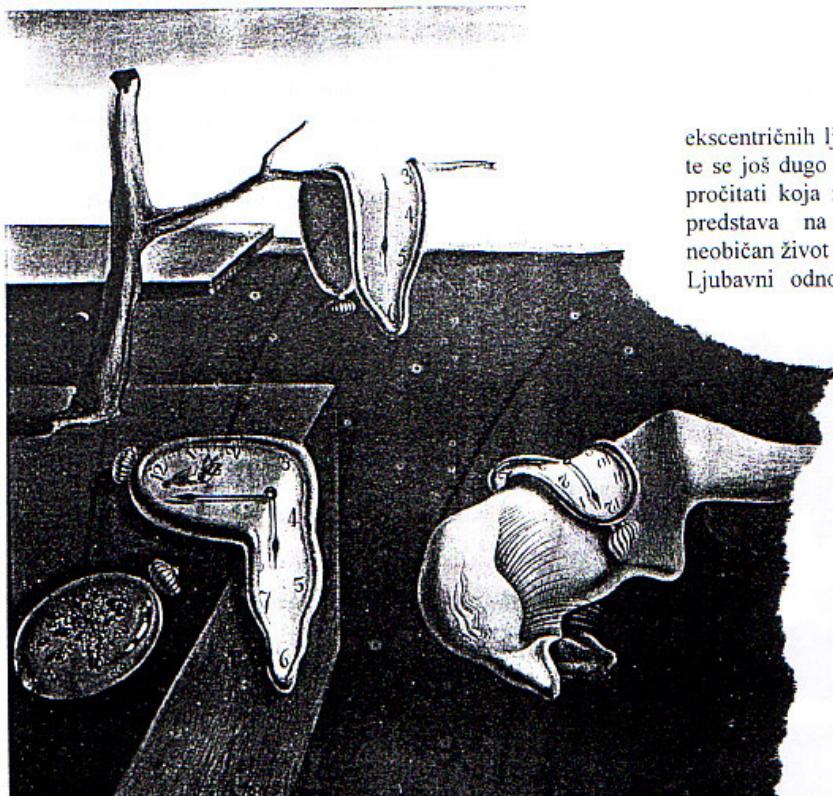
Sara Lovrić, 3. r kiparstva

Predstava se bavi ljubavlju, temom starom i obrađenom, a opet u ovoj predstavi - toliko novom. Ljepota ljubavi je ovdje dovedena je do apsurda, gotovo do negacije same sebe. Tražiti smislenost u tome je slično kao tražiti realnost u nadrealizmu.

Scenarij: Goran Matović

Redatelj: Matko Brljević

Igraju: Perica Martinović i Goran Matović

Salvador Dali:

Stvarnost koja je prethodila ovome kazališnom djelu je ta da je Dalijeva Gala bila zajednička djevojka nekoliko poznatih muškaraca iz umjetničkih krugova. Ljubav između njih je dugo tinjala, a onda ju je Dali na neobičan način zaprosio. Od tada život dvoje

ekscentričnih ljudi puni svjetski žuti tisak, te se još dugo poslije njihove smrti može pročitati koja zgoda o njima. Eto, i ova predstava na svoj način opisuje taj neobičan život u dvoje - troje.

Ljubavni odnosi Gale, Dalija i Eluarda totalno su novi i daleko od banalnih velikih ljubavi, nevjernosti ili bračnih trokutova.

Dok je za jednoga ljubav prema Gali ljubav do kraja života, za drugo (Dali) ljubav je totalna sloboda, ekscentričnost i postaje živa slika Dalijevog slikarstva. Kao što njegovo slikarstvo nije samo slikarstvo nego život, tako i ova ljubav nije samo život, nego je umjetnički čin. Zbog toga ova predstava izabire takvu životnu priču koja

se gotovo ne može ispričati. Sudar ovakvih gledanja na ljubav daje nove mogućnosti za stvaralački čin u samoj predstavi. Život protagonista takve ljubavi daje nešto novo, neobično, nadrealno.

Ipak, ništa neobično kad je Dali u pitanju. Jedno je sigurno: nakon predstave ostajemo oduševljeno zbumjeni. Jednako kao i pred svakom Dalijevom slikom.

OSVRT NA KAZALIŠNU PREDSTAVU DOBITNICU TRIJU
NAGRADA NA OVOGODIŠNJIM MARULIĆEVIM DANIMA
"DUBROVAČKI SKERAC"
Kazalište Marina Držića iz Dubrovnika

I publiku ubijaju, zar ne?

LIDIJA BIOČIĆ, 4. r. slikarstva

Pogled na pozornicu obećavao je dobru zabavu. Jednostavne linije, zanimljiva pozadina i svjetlosni efekti. Izvrstan početak starog Dubrovčanina, zatim zastava (srp i čekić) i "... da nam živi, živi rad". I pregršt humora - prvih pet minuta. A onda su zatajili!

Nastavili su s onim što publika obično ne voli - otkrivanjem karata. Obećali su pravu komediju i obratili nam pažnju na ono što je TREBALO BITI glavnom temom. I vratili se u bivši sustav. Dakle, (tipični) Maro dovodi ocu svoju Zagrepčanku i predstavlja je kao Njemicu. Otac je oduševljen (zbog novca, naravno) i Maro ima slobodne ruke. Tu je i Pero kojeg hvata prava Njemica (koja ništa ne zna bolje njemački od Zagrepčanke), a on je ne želi. Tu je i susjeda koja tu i tamo objesi grudnjak na sušilo. Tu su i nepotrebni turisti i bespotrebna ekskurzija. I na trenutke pespotrebni upadi ostalih glumaca. I mnoštvo rođaka (iz svih krajeva bivše nam Juge) koji to u stvari nisu. Bilo je i malo mjuzikla (uglavnom njemačkog, a imala sam sreću, ili nesreću, da znam njemački).

Prvi se čin razdužio. Dobro, pomislim, onda će u drugom sve brzo proći (tako to obično biva). Ali - ne! Drugi čin - drugi "iscidak"! Usudujem se reći: "spasili su" nas Srbi! Bračni par koji je uveseljavao publiku. Visoki mršavi Čale (s legendarnim kretnjama iz filma "Avantura je avantura") i ogromna debela "keva". Jedu

dubrovačku "zamazanu testeninu", nose "ćebe" i "nošu" na plažu i ne mogu napuhati "dušek". I da nisu plesali "šumadijski čarlston" i psovali (zna se na što publika "pada"), vjerujem da bi me predstava dokrajčila. A ovako citiram jednog gospodina: "Još ovakve dvi, i ubilo bi me!"

REPORUČUJEM KNJIGU

Piše Maša Ivanić, 1. r.

NASLOV: "Treći blizanac"

AUTOR: Ken Foller

U nadolazećim danima vrućine, sparine i opet vrućine, možda dobijete želju nešto pročitati. Neki će se uspijeti odlijepiti od fotelje i daljinskog, te izići u susret vrućem asfaltu, rijetkim autobusima i to sve zbog - knjige! Ako uspijete svladati sve te prepreke i naći se u knjižnici (koja ima klima - uredaj) zatražite "Trećeg blizanca". Ako knjigu odmah dobijete, nemojte past u nesvijest. Znam, ima previše stranica, ali, vjerujem da će vam se svidjeti. Knjiga se bavi genetskim manipulacijama. Kratki sadržaj: mlada znanstvenica bavi se genetikom. U bazi podataka FBI-a je pronašla par blizanaca. Jedan je student, drugi ubojica (trenutno u zatvoru). Po biološkim podacima izgledaju kao jednojajčani blizanci, osim u jednom: rođeni su u različitim rođilištima, različitog dana, od dvije različite žene. Što se sve događalo do kraja ovog zanimljivog romana, ipak ćete morati otkriti sami. Napomena: osigurajte se hladnim pićem!

KOMENTARI: MATURALNA ZABAVA - TO JE (IPAK!) ONO ŠTO SAMI NAPRAVIMO...

Maturalni ples- isprogramirani događaj u životu jednog osamnaestogodišnjaka

Željka Lušić 4.r grafike

Maturalni ples već desetljećima čovjek definira kao najljepši doživljaj u životu. S tim se ne bih baš složila nakon svoje maturalne večeri.

Što je zapravo maturalni ples?

Jedna noć koja se može opisati kao vjenčanje rastanka najstarije ovogodišnje generacije učenika sa četverogodišnjom srednjom školom.

Jesam li se zabavila?

O tome bih još morala razmisliti. Zar je zabava kad čitavu noć većina maturanata i profesora sjedi i lagano pijucka oskudni izbor pića i jela koja se uklapaju u tradiciju pireva? Nekolicina profesora i maturanata (ženskog spola) nakon smjelog pokušaja da zaplešu nisu više ni prestajali. Jedino što možemo pohvaliti je da smo umjesto na hrvatsku narodnu glazbu čitavu noć plesali u ritmu bluesa. Barem to izlazi iz čvrsto određenih granica maturalnog plesa.

Boja koja je prevladavala u haljinama bila je crna da bi barem prividno dočarala nekakvu otmjennost. A ostale haljine skrojene u raznim bojama djelovale su kao svježe cvijeće (poljsko) u noći kad su već aranžmani bili umjetni.

I što netko može osjetiti nakon takve noći? Samo nezamislivu potrebu da skine cipele s otečenih nogu, legne u krevet i spava satima... Nakon nekoliko dana zablude shvatiš da si na maturalnu večer potrošio više živaca nego adrenalina. A prije nego se otrijeziš od "nezaboravne večeri", shvatiš da si do kože operušan.

I što nakon svega toga ostaje?

Skupe fotografije i loša videokaseta.

Škola likovnih umjetnosti: Hoće li ona prva ukinuti tradiciju maturalnih večeri?

Je li matura preživjela?

Lidija Biočić 4. r slikarstva

Matura je večer u kojoj pokušavamo biti zvijezde. I život nadopunimo još jednim sjećanjem.

I nije važno je li matura preživjela, važno da sam ja svoju preživjela.

Mural u školji
Omnia mutantur nihil internit

I.

"VRABAC" SINIŠE NOSILA (4. r.
fotografije)

Kako san se navuka

Siniša Nosil

Bija san super dite. Stari se ponosija sa mnom, a staroj bi se oči sjajile kad bi me se spomenilo. I tako, godinu po godinu, dode moj 14. rodendan. Stari mi kupi malog "idijota". Prvu san fotku opalija na vlastiton rodendanu. Odonda je sve krenulo doli. Ispočetka samo fotku - dvi, pa onda cili film. A onda san poludija kad su tili da upišen gimnaziju. Plaka san tri dana u komadu dok mi stari nije popustija. I tako san upisa fotografiju. Te godine su mi kupili "kodaka". Tri ijade maraka, moj čovik! Stari je proda dvosed i liniju, a ja san se zakleja da ēu mu to vratit. I evo, lipo san mu vratija. Svaki dan metar filma!

Sad već iman "panasonicovu" kameru, a ona košta , brale! Ako ne snimin dnevno 2-3 kazete ništa ne razumi, a ja san se navuka. Polako in prodajan sve iz kuće, a metar me više ne pripoznaje. Kaže da u meni ne vidi ono dite, nego da u meni vidi "riblje oko". Želija bi da svi saznavaju za ovi moj slučaj i da pomognen mladin od sebe. Nemojte gubit nadu, uvik možete bit isključeni.

II.

Razgovori ugodni...

(ulomci)

Kad san bija mlad moga san se ovako uvatit oko struka. Ima san čelične prste, vide san odvidava golim prstima.

Nisu više čelični, jeden samo kumpire. Svi moji prijatelji su sad bez kose.

-Jova, di ti je žena?

-A, koja? Žena mi je pala u nesvist od vrućine, a i zidovi su popucali.

-Jova, nemoj toliko piti! Dobit ćeš cirozu jetre!

-Ma kakvi, ja san fenomen! Tri kila tripica i vina za prste polizat! Sve to ja cak - cak, cun - cun, da ti pamet stane.Danas ēemo radit ko imbecili, ko sivonje!Uvatite se posla! Iden ja jedan čas popušti cigaret, i meni je Bog da dušu! Samo se vi cerekajte, donit ēu ja katalog. Sve ēu vas pribilježit! U utorak odma ovolikog asa, cup, pa neka se nađe.Iden ja ništo jedan čas sredit s ravnateljon. Ajme ča je ti ovo lipo!To ēu ja odnit doma pa u cukar, da dica ne ukrediu.Tri ti Boga, to pas s maslon ne bi poliza!Trista čuda, tih drangulija san ja ima vagun i po, to sve dica ukrediu.Uzgred, budi rečeno, ja san izmislija litografiju. Iz prostog razloga što se niko naučen nije rodija osin mene.

Oči su ti ka u sarne (Francis),
a tebi ka u pantagane (Luši).

Koja su ti ovo dva debila ? (Ivi)

Ti više nikad nećeš vozit, još imam lupanje srca (Luši). Di je onaj ludonja s kosom? Nije ni Bog, ni šeširdžija.

Jes' ti naša? Ti ćeš radit žabu, žabu, žabu. To, to, to, ove sitnice, to ti nema blage veze. Pa nisi valjda toliko čorava?!

Je će se usrećit onaj koji te oženi !

Bože mili gdje san zašo, noć me snašla u tudini. Ajme, ča je ovo lipo, gotova stvar, nosin ja to na Čivo!!!

GENERACIJA MATURANATA ŠK. GOD. 1997/8.

**ČESTITAMO UČENICIMA KOJI SU
OSLOBOĐENI MATURE ZBOG ODLIČNOG
USPIJEHA TIJEKOM
ČETVEROGODIŠNJEŠKOLOVANJA:
MAJA JANKOVIĆ, TISJA KLJAKOVIĆ,
MARIJA BATINA, LIDIJA BIOČIĆ,
BOSILJKA ANIĆ, MIRELA RODIN,
HANA LUKAS I MATKO MATKOVIĆ**

**INDUSTRIJSKI DIZAJNER
RAZREDNICA VESNA ALEKSIĆ
ERAK**

NINA BEŠLIĆ, BRANKA BUDIĆ, LAURA
BUŠELIĆ, MIRJANA HAJEK, DAMIRA
HORVAT, IVANA IVANČIĆ, JANA
JONJIĆ, DAJANA MRATINIĆ, PETRANA
PERKOVIĆ, MARINA RADOVANOVIC,
ANTONIO ŠUNJERGA, NEVENA USORAC

**FOTOGRAFSKI DIZAJNER
RAZREDNICA SVJETLANA
PALIGORIĆ MIŠE**

MILENA BLAŽANOVIĆ, MATO
BLAŽEVIĆ, DAMIR BUZOLIĆ, STIPE
FISTANIĆ, JOSIP JURIĆ, JANA
KAROLIJA, MILIVOJ MODIĆ, SINIŠA
NOSIL, JOSIPA ŠANTIĆ

Maturanti slikarstva Lidija Biočić, Anita Jakelić i Maja Janković: Što dalje?

**GRAFIČKI DIZAJNER
RAZREDNICA NADA ANTIČEVIĆ**

SARA ANIČIĆ, BOSILJKA ANIĆ, FRENCIS
BILIŠ, DARKO BILUŠKOVIĆ, VERA HAJEK,
MIRKO ILIĆ, NIKOLA LUŠA, ŽELJKA LUŠIĆ
MATKO MATKOVIĆ, IVA MOROŽIN, IVAN
PAVIĆ, DARKA PERKO, MATE TOMIĆIĆ

Stipe Fistanić, 4. r. fotografije: Maturanti trče posljednji krug

**KIPARSKI DIZAJNER
RAZREDNIK PAŠKO ĆULE**

PETAR BEČIĆ, DAVOR GAZDE, DAMIR
JERKOVIĆ, HANA LUKAS, ANI MIJIĆ,
IVANA PETRIĆ, IVAN PUTNIK, DIANA
RAĐA, MIRELA RODIN, DANILO
ŠPADIJER, NADALINA VLADIĆ

**SLIKARSKI DIZAJNER
RAZREDNICA VANJA ŠKROBICA**

VINKO BARIĆ, MARIJA BATINA, LIDIJA
BIOČIĆ, EDITA BRATAN,
ANITA JAKELIĆ, MAJA JANKOVIĆ,
TISJA KLJAKOVIĆ, ADEL KOSO, SILVIA
SIMINJATI, RAFAELA VLATKOVIĆ,
ZORAN ŽELENIKA

Mora li sunce biti žuto?

Umetnička škola, s obzirom na ime, nije usporediva ni s jednom drugom školom. Ona bi trebala biti iznimka. A nije! Zadovoljena je jedino forma. Za mene bi umjetnička škola trebala biti trn u oku, vječno irritantna, aktualna, izgledom beskrljivo upečatljiva. Trebala bi prkositi ovom monotonom gradu i vremenu.

Tisja Kljaković, 4. r. slikarstva

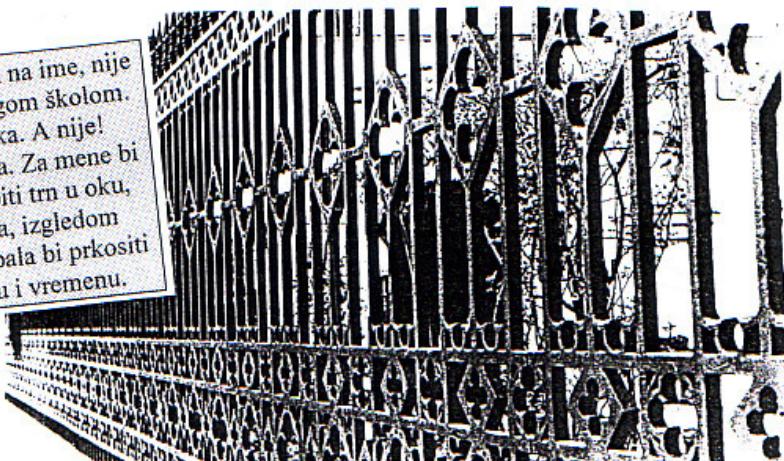
Prije četiri godine jedva sam vas pronašla. Dobro sam vidjela ulaz, ali nisam mogla povjerovati da vodi do škole! Bilo je stvarno stvar prakse savladati nizbrdicu (ali kasnije se zemlja ulegla, pa više nije bilo problema). Dakle, savjesno sam pristupila prijemnom ispitu i, eto, primili ste me.

Narednu godinu oko mene sve je prštalo od mladih genijalaca i boemštine. Ubrzo je krenula hajka na profesoricu iz matematike jer je ona i dalje ostajala pri svome da je $2+2=4$. Na toj smo prvoj godini nešto i napravili jer smo jedni drugima bili rivali. Ukratko: crtali smo gipsane modele koje smo ubrzao počeli i sanjati!

Upisala sam slikarstvo i zaista osjećala da sam napravila nešto veliko. Ljudi su mi i dalje bili poprilično monotoni, ali godinu nije obilježila matematika nego... Ovako je to izgledalo: metar i devedeset, kravata u ruci, otkopčan "šlic", nokti malo poduži, a kretnje frankeštanske. Bio je to profesor zemljopisa! Dospio je i ocjene zaključiti. To je sve što se tiče druge godine. Crtali smo i dalje iste gipsane modele.

Treća godina. Na trećoj godini već smo bili gosti kafića "Nada". Relativno smo se svi sprijateljili i počeli se podnositi. Svatko je od nas imao svoju filozofiju umjetnosti, padale su velike društvene kritike. Uz gipsane modele prode i treća godina.

Četvrta godina. Dobili smo živi model. Put do škole je asfaltiran. I sada mi samo preostaje srediti dojmove.

Ružica Jovičević, 3. r. fotografije: Zid

Nažalost, imamo jednu zatvorenu strukovnu školu u kojoj caruje virus apatije, a pravi krivci smo svi mi. Profesori su inzistirali na savladavanju tehnike. U redu. Tehnika je temelj, ali su ujedno zaboravili spomenuti da sunce ne treba biti žuto. I tehnika sviranja lakše se savladava ako je melodija ljestva. Da zaista nisam zaljubljena u slikarstvo, ja bih iz ove škole izašla potpuno isključena iz vremena. Jer činjenica je: pored globalne nezainteresiranosti, ako sam ne pokažeš inicijativu, od sve te velike umjetnosti nema ništa. Možda je tako i bolje. Možda za umjetnost uopće nije bitna ustanova ni profesori. Ali ako je već imamo onda morate shvatiti da bi ovim drukčijim ljudima u ovoj zgradi trebalo biti sve dopušteno. Ne tražim zvjerinjak, ali tražim svaki dan drugačiji, zanimljiviji. Tražim u svemu umjetnost. Naime, jednostavno je bilo potrebno raditi gluposti. Žao mi je što nismo obojali školu u crveno, žao mi je što nismo put do škole prosuli pigmentom plave boje, žao mi je što nismo skakali kroz prozore... Žao mi je! Da smo to radili prije, danas bismo znali što želimo i želimo li. Tako je jednom osvanuo izvrstan grafit pa se je uitanovilo kako nagrdjuje zid. Žao mi je što smo njegovali bjelinu.

ANARHISTA

Crta i piše:
Vinko Barić

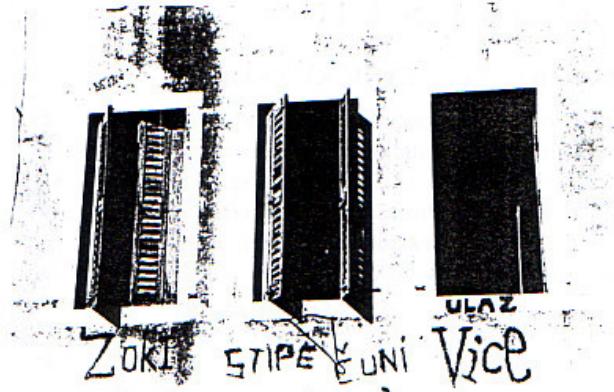

Nadalina Vladić, 4. r. kiparstva

Tu. Pa, malopokraj onog kutka
gdje njena mladost počiva.
Dodi tu. Tu. Evo još malo.
Uzmi kist u ruku. Predi s njim
po svom tijelu.
Budi platno i inspiracija. Ne grizi
uznemireno kožicu, ne svrbi
peteljku, ne glumi mrava.
Odluci se.
Pokloni joj sebe.
Daruj joj se.
Budi njen.
U toj čaši ogledaj se.
Pronadi svoju istinsku sliku.
Otprij gutljaj čvrstog pogleda.
Nasmiješi se.
Pokaži svoj karijes i crne plombe.
Prošetaj po godinama i pazi kako
koračaš.
Možda je sretneš
i iskučaš njen smiješak
vodenim taktovima
i zalijepiš ga na svoje misli
da bude tu,
da ne zaboraviš da se sjetiš.

Veljko Martinović (bivši učenik):
Tanja Prančević poručuje: "Čuvajmo naše spomenike!"
Ka' da mi ne znamo da se šteka prof. Splivalo!

Vice Perković, 2. r. fotografije: Škure

Zoran Zelenika, 4. r. slikarstva

Suhi rtovi

*svaki put kad se preselim naviše
panično tražim filter
na koju ću priljučiti
oči uši usta srce
kako ni na ovom novom
i sve tanjem i tanjem
pojasu zemlje
ne bih bio
ni slijep
ni gluhan
ni nijem
ni sam*

*Svi mi uživamo
kad su prizori kao naslikani.
Oblizujući se zbog strastvenih boja
slijepo se otvaramo
preplavljujući ljepotu.
Ne bismo li na tren odmakli vrat
tek toliko da se tišina
jednom ne omasti našom pohotom
za - da, to je bitna riječ -
savršenim?*

VIJESTI**IZLOŽBA "3 UMJETNIČKE ŠKOLE".**

Pula je ove godine početkom svibnja bila domaćin već sad tradicionalne izložbe tri hrvatske umjetničke škole (zagrebačke, splitske i pulske). Profesori Jadranko Runjić i Mateo Perasović, zajedno s ravnateljem oputovali su u Pulu, nakon izvršene selekcije učeničkih radova. O izložbi smo dobili samo najbolje kritike. Zar je i moglo biti drugačije?!

s izložbe u Puli

**POČELO UREĐENJE DRUGOG
DIJELA ZGRADE**

U tijeku su radovi na uređenju drugog dijela škole. Osim što će se odjeli prostorno proširiti čujemo da će se urediti (na prizemlju) i dvorana za tjelesni. To obećava da bolju i komodniju organiziranu nastavu. Valjda više nećemo nastavu subotom?!

**ODLAZAK PROFESORA ANTE
ŠKARIĆIĆA I NIKOLE ĐZAJE**

Dugogodišnji profesori u našoj školi Ante Škarićić i Nikola Đzaja otišli su na novo radno mjesto - splitsku Akademiju likovnih umjetnosti. Zahvaljujući njihovom znanju i ljubavi prema mladima odgojili i obrazovali brojne generacije.

HAPPENING ZA VALENTINOVO

3,2,1... Trećašica Ružica Jovičević zabilježila je kamerom i foto aparatom svojevrsni happening održan povodom Valentinova. Sudionici su bili drugaš Vice Perković i prvašica Ana Doljanin. Dio je to "predškolskih aktivnosti" posvećen skrivanju i razotkrivanju, pakiraju i raspakiraju...

Ružica Jovičević: Happening

USKRŠNJA IZLOŽBA

Povodom uskrsnih blagdana prof. Dragan Dužević je, nakon odabira najuspješnije modeliranih i obojenih jaja, zajedno s učenicima prvih razreda postavio izložbu u školi.

ALO, ALO I U ŠKOLI!

Konačno smo u školi dočekali postavljanje telefonske govornice. Bilo je i vrijeme! Konačno učenici mogu voditi svoje privatne razgovore i dogovarati sastanke u miru, a ne pred profesorima u zbornici ili knjižnici.

**OBILJEŽAVANJE DANA
DRŽAVNOSTI**

Ovogodišnji Dan državnosti škola je obilježila izložbom. U školi su se svojim radovima iz stručnih predmeta predstavili učenici prvih razreda, a izložbu su pripremili profesori Mateo Perasović, Svjetlana Paligorić Miše i Dragan Dužević.

ASFALTOM DO ŠKOLE

Ne, nije prvoravanjska šala! Zaista možemo u novim i finim cipelama do škole bez straha da ćemo ugaziti u debelo blato ili pasje

Maškare pred školom

MAŠKARA, ČA MOGU MAŠKARE...

Ove smo godine poklade dočekali mnogo veselije nego inače, a sve zahvaljujući prof. Željki Milošević Paro. Ona je zajedno sa učenicima svoga odjela (3. fotografije), organizirala maškaranje i "đir" po gradu. Nisu osvojili nagradu za najbolju masku, ali (ma kome je do nagrada?) su nas oduševili obućenim Japanku, Vještici, Meksikanca, Klošara...

UMJETNIČKA NA TV

HRT je 12. svibnja u prostorijama naše škole snimala emisiju pod naslovom "Kamo poslije osnovne". TV ekipa obišla je naše odjele kako bi svi zainteresirani u gradu, pa i šire, stekli uvid u vrstu naše škole.

GRAFIČKA MAPA

Povodom 90.te godišnjice Škola likovnih umjetnosti izdat će grafičku mapu. U njoj će se naći radovi naših profesora Paška Čule, Ante Škaričića, Jove Dodiga, Matea Perasovića, Nikole Skokandića, Željke Milošević Paro, Aliete Monas, Slobodana Tomicića, Nikole Džaje, Mira Radeljaka, Stipe Ivaniševića i Jadranka Runjića.

Francuzi u školi

FRANCUZI U ŠKOLI

Početkom ove godine imali smo zadovoljstvo ugostiti učenike iz nekog malog francuskog grada. Oni su bili u posjeti Hrvatskoj, a budući se obrazuju u izradi nakita odlučili su posjetiti našu školu koja se barem dijelom bavi dizajnom. Učenici su bili oduševljeni školom (za razliku od nas!), fotografirali sve što su mogli i - otišli...

ARTISTI NA LIDRANU '98

Školska dramska družina ARTISTI ostvarila je posebno zavidan uspjeh na ovogodišnjem LIDRANU. Među odabranim 19 predstava, naša predstava "Mašinerija" (scenarist, redatelj, kostimograf, izbor glazbe svjetla - Alen Križanović, 3. r. slikarstva) osvojila je PRIZNANJE I DIPLOMU kao jedna od 5 najboljih radova. Čestitamo!!!

VIJESTI

MAŠKARE, II. PUT!!! Prepoznajete li "face" sa fotografije? Ovaj je dan sve bilo moguće, pa čak da se i ozbiljna profesorica Jasenka "otkači".

OBLJEŽAVANJE ROĐENDANA

U školi smo obilježili 434. Shakespeareov rođendan. Organizacioni odbor činili su Špadijer i ekipa (vidi fotografiju)

ZELENIKA U "MOGUĆNOSTIMA"

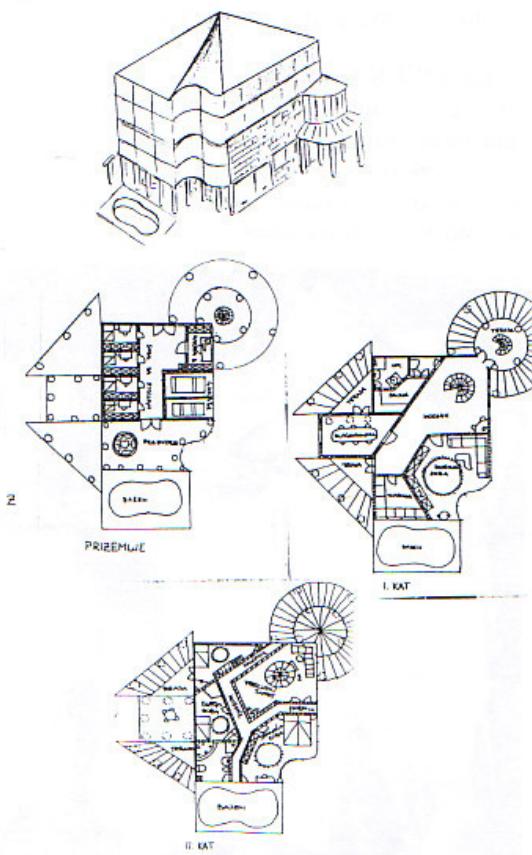
Učenik Zoran Zelenika (4. r. slikarstva) dobio je posebno priznanje. Splitski časopis "Mogućnosti" (Književni krug) objavio je njegovu zbirku pjesama. Prisjetimo se: Zoran je na prošlogodišnjim Marulićevim danim za mlade dobio također priznanje i nagradu za zbirku pjesama. Kao da su otkrili nešto novo! Pa mi objavljujemo Zoranove pjesme i eseje već četvrtu godinu u školskom listu.

21. STOLJEĆE - Mladi splitski umjetnik (naš bivši učenik) Petar Grimani, zajedno je s prof. Jasenkom Splivalo i učenicima iz I. gimnazije i naše škole aktualizirao probleme zaštite baštine kroz tradicionalni projekt "21. stoljeće". Ipak su se sudionici, i pored ozbiljnosti teme, stigli napraviti zajednički snimak. sudionici projekta "21 proljeće"

KAKO ZAMIŠLJAM IDEALAN STAN?

Time su se bavili učenici prvih razreda na satu povijesti umjetnosti. Na poticaj prof. Jasenke Splivalo učenici su se poigrali maštom i dali zanimljiva rješenja. Koliko je ovo i i graditeljski ostvarivo (budući su neki više nalik svemirskim brodovima) ne znamo. U svakom slučaju to je dobar razlog da (barem jedan od ovih radova) razmotrimo kao mogućnost.

Autorice: Ivana Budimir Bekan, Nina Perić i Mila Šaškor iz 1. a

ZANIMLJIVOSTI

Warholov portret (fotografija) i autoportret

New York, svibanj - "Autoportret" Andyja Warhol-a prodan je za 2,4 milijuna dolara na aukciji koju je organizirao prestižni "Christie's". To je najveća svota ikad plaćena za autoportret ovog poznatog umjetnika. Warholov "Autoportret" nastao je na osnovi fotografije umjetnika iz 1966. Kontrovezni umjetnik kasnije je sliku uvećao i printao razne njezine verzije u raznim bojama. Druge verzije vise u londonskom "Tate" muzeju i u Muzeju moderne umjetnosti u san Franciscu.

Na ovoj dražbi našli su se još portret "Femme en robe ecossaise" i "Seated young girl" Amadea Modiglianija. Ova posljednja prodana je za 4,8 milijuna dolara. Slika Georges-a Braque-a, jednog od osnivača kubizma, "L'Oliver pres de l'Estaque" prodana je za 4,4 milijuna, a njegova slika "Violon et verre" postigla je cijenu 4,2 milijuna.

Slika Pabla Picassa "Femme au chapeau assise" prodana je za "skromnih" 2,4 milijuna. Brončana figura "Homme qui marche III", švicarskog kipara Alberta Giacomettija, postigla je cijenu od 3 milijuna dolara.

Beč: "Odvratna" obljetnica - U Beču je počela proslava stote obljetnice bečke secesije pod nazivom "Sto godina umjetničke slobode". Razloge začetka secesije današnji austrijski povjesničari umjetnosti nalaze u otporu koji su krajem prošlog stoljeća austrijski umjetnici pokrenuli protiv restriktivne austrijske kulturne politike, načinivši najstariju neovisnu likovnu instituciju koja je postala putokaz budućim umjetnicima željnih slobode.

Venecija: izložba "Picasso 1917. do 1924." - Izložba je postavljena na dva kata barokne palače Grassi i trajat će do 28. lipnja. Izloženo je oko 300 umjetnikovih radova (studije i skice u olovci i kredi, te slika u tehnici gvaša i ulja na platnu, kao i velika platna za kazališne scenografije). Eksponati su najvećim dijelom u vlasništvu Muzeja Picasso u Parizu i Metropolitan muzeja u New Yorku, Muzeja Picasso u Barceloni te Tate muzeja u Londonu), ukupne vrijednosti više od 560 milijuna dolara iz brojnih umjetnikovih faza.

Picasso: "Dvije žene trče plažom"

Washington, muzej Hirshhorn: Izložba umjetnika tužna lica

Stanley Spencer (1891 - 1959) je bio umjetnik kojem je seks velik dio života bio potpuni misterij i kojem je njegovo otkrivenje predstavljalo spasenje. Živeći između supruge i umjetnice - lezbijke, potpuno je bankrotirao. Djela ovog čudnog i osamljenog slikara, kritičari ubrajaju u najuspješnije slikare našega stoljeća.

Borba s vjetrenjačama

Vedran Urličić, 2. r. grafike

Toga sam se dana s nelagodom približavao kući. Pojavile su se neke stare, poznate strepnje. Mislio sam da sam zadnjim dvobojem riješio sve nesuglasnice i probleme. A sad evo ih opet!

Dvostruki se drugi u svoj svojoj veličini pojavio iza ugla i prepriječio mi put. Nisam bio spremjan za borbu, totalno me iznenadio. Stoga sam ga u polukrugu zaobišao i uletio u sobu. Zgrabio sam mač i odmah se bolje osjećao. Kvadratna jednadžba taman je izlazila s pete strane kad sam je mačem zahvatio za iks kvadrat i zafijuknuo kroz prozor. Razlika

kvadrata mislila je da može sa mnom upravljati, ali sam i nju brzo sredio. A kad je došao osamsto sedamdeset pet tisuća pet stotina četrdeset i osam kvadrat dva, nije mi bilo lako jer se sakrio ispod drugog korijena. Tu je nastala malo žešća borba, ali sam je završio zadovoljan samim sobom. Korijen iz minus jedan maskirao se misleći da neću prepoznati da je to "i". Tako sam ga s "guštom" zakvačio i okrenuo da se pretvorio u beznačajnu mrljicu na zidu.

I evo najzad malo odmora! Ali ne! Iz torbe su počeli izlaziti razlomci puni nepoznanica. Znao sam da borbi nije kraj i da će me neprijatelj proganjati i dalje. No, ja ću ga pobijediti!

STRUČNI SAVJETI:

PREPARATURA OD GIPSA I TUTKALA ZA DASKU Sastojci i količine: gips (2 dijela) i kožno tutkalo (1 dio)

1. Naputak: Jedan dio gipsa raspršiti u 8 djelova vode i miješati (15 min). Povremeno miješati idućih nekoliko sati. Zatim ostaviti da gips miruje mjesec dana i povremeno ga promiješati i doliti vode. Višak vode odliti, i procijediti. Preparatura se dobije od "umrtvijenog" gipsa i toplog tutkala s energičnim miješanjem oba sastojka zajedno

2. Uputstvo za uporabu: Lesonit sa glatkne strane očistiti krpom umočenom u alkohol i ostaviti da se osuši. Impregnirati podlogu toplim tutkalom i opet ostaviti da se suši. Nanijeti pet slojeva tople preparature. Poslije sušenja izglačati sitnozrnim papirom ili polirati lanenom tkaninom navlaženom u vodi.

NOVE STRUČNE KNJIGE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

(izbor prof. Vanje Škrobice).

1. Damir De Zan: Slika i crtež u psihoterapiji djece
2. Europska konvencija o kulturi
3. Helmut Gernsheim: Fotografija
4. Tošo Dabac: Fotograf
5. Rudolf Sremec: Pogled na film
6. Josip Depolo: Renato Percan
7. Psihologija filma (zbornik radova)
8. Ivan Juras: Utopijske vizije arhitekture
9. Zvonko Maković: Ljubo Ivančić

UF!

Crta li piše:
Vinko Barić

*Prošlo je vrijeme
kada ste me mogli ušutkati*

Nikolina Vela, 1.a: Novinski naslov godine!

Katarina Marović, 1.b: Mačka